

Ár 2010, þriðjudaginn 27. apríl, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Guðlaug Brynja Ólafsdóttir og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 59/2009**:

M

gegn

fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 11. nóvember 2009 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 11. nóvember 2009, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 8. desember 2009. Með bréfi úrskurðarnefndarinnar, dagsettu 14. desember 2009 var bréfið sent sóknaraðila og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Bárust þær með bréfi sóknaraðila, dagsettu 29. desember 2009.

Málið var tekið fyrir á fundum úrskurðarnefndarinnar 29. janúar, 20. og 27. apríl 2010.

II.

Málsatvik.

Hinn 29. febrúar 2008 tók sóknaraðili á leigu bifreiðina LV-329 af varnaraðila og skyldi leigutími renna út 5. mars 2014. Var samningsfjárhæðin kr. 1.679.938 og tóku mánaðarlegar leigugreiðslur mið af því. Var gert ráð fyrir því við samningsgerð að greiðslan næmi þá kr. 29.125 á mánuði. Í samningnum var tekið fram að samningurinn væri gengistryggður og að allar fjárhæðir „*bundnar erlendum/-innlendum myntum í eftirfarandi hlutföllum og taka mið af þeim á hverjum tíma: ISK 34%, JPY 33%, CHF 33%.*” Var varnaraðila samkvæmt 4. mgr. 7. gr. samnings aðila heimilt að endurreikna hina gengistryggðu leigu samkvæmt þeim breytingum sem yrðu á Libor-vöxtum þess erlenda eða þeirra erlendu gjaldmiðla sem leigan væri greidd í. Skyldi leiga sú, sem gengistryggð væri miðað við breytingar á gengi „*erlendra og/eða erlendra gjaldmiðla*” gagnvart íslensku krónunni „*greind*” í íslenskum krónum. Þá skyldi leigugjald innheimt í íslenskum krónum og við útreikning leigu lagt til grundvallar skráð sölugengi Seðlabanka Íslands á viðkomandi gjaldmiðlum við útgáfudag reiknings.

Sóknaraðili lýsti því yfir með rafpósti til varnaraðila 15. október 2009 að hann teldi greindan samning ekki í samræmi við íslensk lög og yrði því að teljast ógildur. Sendi sóknaraðili frekari rökstuðning til varnaraðila 16. október 2009. Með skeyti til sóknaraðila 10. nóvember 2009 rifti varnaraðili samning aðila en eftirstöðvar

samningsins voru þá með vanskilum og kostnaði kr. 2.533.839. Hafði sóknaraðili þá að eigin sögn greidd kr. 878.172 af samningnum
Málið barst úrskurðarnefnd með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 11. nóvember 2009.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili setur fram kröfur sínar með eftirgreindum hætti: „*Gerð er krafa um að samningur um kaupleigu sé leiðréttur í samræmi við lög nr. 38/2001 og að ofgreiddar afborganir verði skuldajafnaðar til lækkunar á höfuðstól. Einnig er gerð krafa um leiðréttingu höfuðstóls.*”

Sóknaraðili kveðst kvarta undan ólögmatrí innheimtu sem grundvölluð sé á ólöglegum samningi. Sé gerð krafa um að varnaraðila verði gert að leiðrétta samning aðila til samræmis við gildandi íslensk lög og hljóðan samningsins, sóknaraðila að kostnaðarlausu. Sóknaraðili vísar máli sínu til stuðnings til 13. gr. og 1. mgr. 14. gr. laga nr. 38, 2001 um vexti og verðtryggingu, en þar sé ekki gert ráð fyrir því að heimilt sé að binda skuldbindingar í íslenskum krónum við dagsgengi erlendra gjaldmiðla. Kveðst sóknaraðili því hafa verið látinn undirrita ólögmatan gjörning. Séu greiðslur langt umfram greiðsluáætlun og geti það tæplega talist til eðlilegra samningsskilmála. Sé því eðlilegt að á þeim verði tekið í samræmi við 36. gr. laga nr. 7, 1936 um samningsgerð, umboð og ógilda löggæringa.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili gerir þá kröfu að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni. Styður varnaraðili þá kröfu þeim rökum að úrskurður um álitaeftnið sé óþarfi með vísan til dóms Héraðsdóms Reykjavíkur 3. desember 2009 í *héraðsdómsmálinu nr. E-4501/2009: SP fjármögnun hf. gegn Óskari Sindra Atlasyni*. Kveður varnaraðili að stefndi í því máli hafi haldið fram sömu málsástæðum og sóknaraðili í máli þessu.

Þá krefst varnaraðili þess, „*[á]kveði nefndin að úrskurða í máli þessu*” að úrskurðarnefndin „*fallist á rök [varnaraðila] um að ofangreindur kaupleigu-samningur hafi verið gerður með fullkomlega lögmætum hætti og leigutaka beri að standa við þær skuldbindingar sem samningurinn felur honum á hendur.*”

Varnaraðili vísar til þess að með því að ákveða fjármögnun bifreiðarkaupa í erlendri mynt hafi sóknaraðili verið að tryggja sér umtalsvert lægri vexti en staðið hafi til boða í íslenskum krónum á greindum tíma. Á móti hafi sóknaraðili tekið áhættu af gengi erlendu myntanna gagnvart íslenskum krónum. Sé hvorki í lögum nr. 38, 2001 né greinargerð með þeim lagt bann við skuldbindingum í erlendri mynt né að þær séu bundnar við dagsgengi erlendra gjaldmiðla eða öðrum viðmiðunum. Þá sé ekkert í lögum sem komi í veg fyrir að afborganir af erlendum skuldbindingum séu endurgreiddar í íslenskum krónum miðað við gengi þeirra gjaldmiðla sem skuldbindingin standi saman af. Kveður varnaraðili orðalag samnings aðila taka mið af því að verið sé að lána erlenda mynt, sem greiðist til þriðja aðila í íslenskum krónum og sé jafnframt endurgreidd í íslenskum krónum. Þá telur varnaraðili hugtakið verðtrygging í lögum nr. 38, 2001 ekki taka til breytinga á gengi erlendra gjaldmiðla, heldur einungis breytinga í hlutfalli við innlenda verðvísitölu. Séu breytingar á gengi gjaldmiðils ekki verðvísitala og falli því ekki undir skilgreiningu núgildandi laga á verðtryggingu. Varnaraðili bendir einnig á að gengi íslensku krónunnar hafi sveiflast gríðarlega frá stríðslokum, ekki síst eftir að gengi var gefið frjálst árið 2001. ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI 3

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðili gerir í máli þessu þá kröfu að „samningur um kaupleigu sé leiðréttur í samræmi við lög nr. 38/2001 og að ofgreiddar afborganir verði skuldajafnaðar til lækkunar á höfuðstól. Einnig er gerð krafa um leiðréttingu höfuðstóls." Skilja verður málatilbúnað varnaraðila svo að hann krefjist þess aðallega að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni, en til vara að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Af gögnum málsins má ráða að samningur sá um kaupleigu, sem vísað er til í kröfugerð sóknaraðila, sé samningur sóknaraðila við varnaraðila nr. 70068200-70068202, um leigu bifreiðarinnar LV-329 frá 29. febrúar 2008 til 5. mars 2014 með samningsfjárhæð að fjárhæð kr. 1.679.938.

Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, fjallar nefndin ekki um mál, sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar. Samkvæmt b-lið 6. gr. fjallar úrskurðarnefndin ekki um kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár. Kröfugerð sóknaraðila lýtur í fyrsta lagi að því að ofangreindur samningur verði leiðréttur. Á nefnd leiðrétting samkvæmt kröfugerð sóknaraðila að vera í samræmi við lög nr. 38, 2001. Í annan stað krefst sóknaraðili þess að afborganir verði skuldajafnaðar til lækkunar á höfuðstóli. Sé tilefni til lýsir skuldari yfir skuldajöfnuði. Slíkt er ekki hlutverk úrskurðarnefndarinnar þótt til athugunar geti komið af hálfu nefndarinnar hvort um heimilan skuldajöfnuð hafi verið að ræða af hálfu viðkomandi skuldara. Í þriðja lagi krefst sóknaraðili leiðréttingar höfuðstóls.

Þrátt fyrir að ljóst megi vera við hvaða samning átt sé við verður að gera þá kröfu til sóknaraðila að kröfugerð hans sé skýrari þannig að fullljóst sé hvers sé krafist. Verður því a.m.k að gera þá kröfu að fram komi í kröfugerð sóknaraðila með tölulegum hætti með hverjum hætti leiðréttu eigi samning og/eða höfuðstól hans, eða hvort krafist sé viðurkenningar á að skuld samkvæmt nefndum samningi nemi ekki hærri fjárhæð en einhverri tiltekinni fjárhæð, eða viðurkenningu á því hver höfuðstóll skuldarinnar sé eða með hverjum hætti hann skuli reiknast, eða ógildingar á greindum samningi aðila í heild eða hluta. Er krafa sóknaraðila því bæði svo óskýr og verður það illa metin til fjár að málið telst ekki tækt til úrskurðar.

Með vísan til alls framanritaðs verður ekki hjá því komist að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 27. apríl 2010.